

จงรักษาเกียรติของความเคารพตนเอง ตระหนักถึงความสำคัญของเวลา และพร้อมอยู่เสมอ

วันนี้ บัพดาตากำลังมองเห็นลูกๆ ในทุกหนแห่งที่มีค่าควรแก่การได้รับความรักของพระเจ้า และนั่งอยู่บนที่นั่งของความเคารพตนเอง ลูกทุกคนนั่งบนที่นั่งของตน แต่บางคนอยู่ในสภาพที่มีสมาธิ ในขณะที่ลูกคนอื่นๆ ก็มีความคิดที่ขุ่นมัวไม่พอใจเล็กน้อย ตามเวลาในปัจจุบัน บัพดาตาปรารถนาที่จะเห็นลูกทุกคนอยู่ในรูปที่มีสมาธิจดจ่ออยู่เสมอและเป็นตัวของความเคารพตนเอง ลูกทุกคนก็ปรารถนาที่จะมั่นคงในสภาพที่มีสมาธิเช่นกัน ลูกรู้ถึงความเคารพตนเองในรูปแบบต่างๆ มากมาย ลูกก็คิดถึงเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ด้วย แต่บางครั้งลูกก็ทำให้สมาธิของลูกขึ้นๆ ลงๆ ลูกมีสภาพที่มั่นคงสม่ำเสมอเล็กน้อยมาก ลูกมีประสบการณ์เช่นนี้ และลูกปรารถนาที่จะมีสภาพนี้ แต่ทำไมถึงเป็นแค่บางครั้ง? เหตุผลคืออะไร? มันคือการขาดความใส่ใจอย่างต่อเนื่อง หากลูกจะเขียนนิสสัยการเกี่ยวกับจุดของความเคารพตนเองของลูก มันคงจะยาวมาก ความเคารพตนเองประการแรกคือ ลูกได้กลายเป็นลูกโดยตรงของพ่อผู้ที่ถูกได้จดจำระลึกถึง ลูกแต่ละคนเป็นลูกอันดับหนึ่งของท่าน บัพดาตาได้เลือกลูกทั้งหมดของท่านในหนึ่งกำมือซึ่งเป็นกลุ่มคนจำนวนน้อยนิดจากหลายล้านคนจากทุกหนแห่ง และทำให้ลูกเป็นของท่าน จากทั้งห้าทวีป พ่อได้ทำให้ลูกเป็นของท่านโดยตรง นี่เป็นจุดสำคัญของความเคารพตนเอง ลูกคือสิ่งสร้างแรกของผู้สร้างโลก ลูกรู้จักความเคารพตนเองนี้ใช่หรือไม่? พร้อมกับบัพดาตา ท่านได้ทำให้ลูกทั้งหมดของท่านเป็นบรรพบุรุษของดวงวิญญาณทั้งโลก ลูกเป็นบรรพบุรุษของโลก ลูกมีค่าควรแก่การได้รับการกราบไหว้บูชา บัพดาตาได้ทำให้ลูกแต่ละคนของท่านเป็นภาพลักษณ์ของการคำจูนและเป็นตัวอย่างแก่โลก ลูกมีความซาบซึ้งเช่นนี้หรือไม่? มันลดลงเล็กน้อยบางครั้ง ลองคิดถึงสิ มันคือบัลลังก์อันล้ำค่าที่สุด เป็นบัลลังก์อันล้ำค่าที่ไม่มีใครอื่นสามารถบรรลุได้ตลอดทั้งวงจร ลูกแต่ละคนได้รับบัลลังก์ของพระเจ้า มงกุฎแห่งแสง และดิลกแห่งความตระหนักรู้ ลูกจำได้ไหมว่า "ฉันเป็นใคร? ความเคารพตนเองของฉันคืออะไร?" ลูกรู้สึกซาบซึ้งไหม? ไม่ว่าบัลลังก์ทองคำอันล้ำค่าจะมีค่าเพียงใด มีเพียงลูกเท่านั้นที่ได้รับบัลลังก์หัวใจของพระเจ้า

บัพดาตามองเห็นแม้กระทั่งลูกอันดับสุดท้ายในรูปของเทวดานางฟ้าที่จะกลายเป็นเทพอยู่เสมอ ในขณะที่ลูกเป็นบราห์มินจากบราห์มินลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้า และจากเทวดานางฟ้าลูกจะต้องกลายเป็นเทพ ลูกรู้จักความเคารพตนเองของลูกหรือไม่? บัพดาตาเห็นว่าเพราะการลืมความเคารพตนเอง ลูกจึงมีสำนึกที่เป็นร่างและมีความหยิ่งยโสในร่างกายของลูกเอง ลูกก็ยังจะเป็นทุกขอยู่ บัพดาตาเห็นว่าเมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่างหรือมีความหยิ่งยโสในร่างกายของลูก ลูกก็จะเป็นทุกข์มาก ลูกทุกคนก็มีประสบการณ์กับสิ่งนี้ใช่หรือไม่? การรักษาเกียรติของความเคารพตนเองของลูก และการกลับมาที่มีความทุกข์ด้วยการไม่อยู่ในความเคารพตนเองของลูก - ลูกรู้จักทั้งสองสิ่งนี้ บัพดาตาเห็นว่าในบรรดาลูกๆ ทั้งหมด ลูกส่วนใหญ่เต็มไปด้วยความรุ่มอย่างดีมาก แต่ในแง่ของการเต็มไปด้วยพลัง ลูกไม่ได้มีพลัง ลูกมีเพียงแค่เปอร์เซ็นต์ในสิ่งนี้

บัพดาตาได้ทำให้ลูกทุกคนเป็นลูกและเป็นนายแห่งสมบัติที่มีค่าทั้งหมดของท่าน ท่านได้มอบสมบัติที่มีค่าทั้งหมดให้แก่ลูกทุกคน ไม่ใช่ท่านให้น้อยกว่าหรือมากกว่าแก่บางคน เพราะสมบัติที่มีค่าเหล่านั้นมีมากมายนับไม่ถ้วน เป็นสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัด เหตุนี้เองท่านจึงทำให้ลูกทุกคนเป็นลูกและเป็นนายของสิ่งที่ไม่ใช่ขีดจำกัด ดังนั้น ตอนนี้ลูกจงตรวจสอบตนเอง ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านไม่ใช่พ่อที่มีขีดจำกัด ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และสมบัติที่มีค่าเหล่านั้นก็ไม่มีขีดจำกัดเช่นกัน แล้วลูกมีสมบัติเหล่านั้นอย่างไม่มีขีดจำกัดหรือไม่? ลูกมีสมบัติเหล่านั้นตลอดเวลาหรือบางครั้งสมบัติเหล่านั้นถูกขโมยหรือสูญหายไปหรือไม่? ทำไมบาบาถึงดึงความสนใจของลูกมาที่เรื่องนี้? เพื่อที่ลูกจะได้ไม่ทุกข์ระทม เพื่อที่ลูกจะสามารถนั่งอยู่บนที่นั่งของความเคารพตนเอง และไม่ขุ่นมัวไม่พอใจ ลูกมีประสบการณ์กับความขุ่นมัวไม่พอใจมาแล้ว 63 ชาติเกิด ลูกยังต้องการที่จะมีประสบการณ์กับสิ่งนั้นมากกว่านี้อีกไหม? ลูกไม่รู้สึกเหนื่อยบ้างหรือ? เวลานี้ จงรักษาความเคารพตนเองไว้ นั่นคือ รักษาเกียรติยศสูงสุดของลูกไว้ เพราะเหตุใดนะหรือ? เวลาได้ผ่านไปมากแล้ว ลูกกำลังฉลองครบรอบ 70 ปีของลูกอยู่ใช่หรือไม่? ดังนั้น การรู้จักตระหนักรู้ในตนเองจึงหมายถึงการรู้จักตระหนักรู้ถึงความเคารพตนเอง และการอยู่อย่างมั่นคงในความเคารพตนเอง ตามเวลาขณะนี้จึงนำคำว่า 'สม่ำเสมอ' (สะดา) มาใช้ในชีวิตในทางปฏิบัติของลูก อย่าเพียงแค่ขีดเส้นใต้เน้นย้ำคำนั้น แต่จงขีดเส้นใต้ในชีวิตจริงในทางปฏิบัติของลูก “ฉันต้องคงอยู่อย่างนี้ ฉันจะคงอยู่อย่างนี้ ฉันกำลังทำสิ่งนี้อยู่... ฉันจะทำสิ่งนี้...” นี่ไม่ใช่คำพูดของลูกๆ และผู้เป็นนาย (balaak so malik) ของสิ่งที่ไม่ใช่ขีดจำกัด เวลานี้คำพูดที่ควรปรากฏขึ้นในหัวใจของลูกทุกคนอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอคือ “ฉันได้บรรลุสิ่งที่ฉันต้องการ

บรรลแล้ว” “ฉันกำลังบรรลุ”ไม่สามารถพูดได้โดยลูกๆของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่มีสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัด “ฉันได้บรรลุแล้ว” นับตั้งแต่ที่ลูกได้บรรลุบรรพตแล้ว ลูกได้กล่าวว่า “บาบาของฉัน” ลูกยอมรับสิ่งนี้ ลูกรู้สิ่งนี้ ลูกยอมรับสิ่งนี้แล้ว มีเพียงคำพูดเหล่านี้เท่านั้นที่ควรปรากฏขึ้นในหัวใจของลูกอยู่เสมอ: “ฉันได้บรรลุแล้ว” บัพตาดูว่า เพราะเพียงบางครั้งเท่านั้นที่ลูกๆจะมีความเคารพตนเอง ลูกให้ความสำคัญกับเวลาในสำนักของลูกน้อยมาก หนึ่งในความเคารพตนเอง และอีกประการหนึ่งคือความสำคัญของเวลา ลูกไม่ใช่คนธรรมดา ลูกคือบรรพบุรุษ ลูกแต่ละคนคือผู้คำนวณดวงวิญญาณของโลก ลองคิดดูสิ หากลูกอยู่ในความปั่นป่วนวุ่นวาย แล้วจะเกิดอะไรขึ้นกับดวงวิญญาณของโลก? อย่าคิดว่ามีเพียงผู้ที่ลูกเรียกว่ามหาเรตีเท่านั้นที่จะคำนวณโลก หากมีคนใหม่ที่มา และวันนั้นคนใหม่มากมายต้องมา แล้วคนใหม่เหล่านั้นจะยอมรับ “บาบาของฉัน” ในหัวใจของพวกเขาหรือไม่? ลูกยอมรับสิ่งนี้หรือไม่? ลูกผู้มาใหม่ที่มายอมรับสิ่งนี้หรือไม่? ไม่ใช่แค่ผู้รู้ แต่รวมถึงผู้ที่ยอมรับ “บาบาของฉัน” ด้วย? ยกมือขึ้น! ยกมือขึ้นสูงๆ! ผู้มาใหม่กำลังยกมือขึ้น ลูกผู้อาวุโสทั้งหลายเป็นพิก้า(แนวแน่มั่นคง)ในสิ่งนี้ใช่หรือไม่? ผู้ที่ยอมรับ “บาบาของฉัน” ในหัวใจของพวกเขา และพ่อก็ยอมรับ “ลูกของฉัน” ทั้งหมดเป็นความรับผิดชอบเช่นกัน เพราะเหตุใด? ตั้งแต่เวลาที่ลูกพูดว่าลูกเป็นบราห์มากุมารหรือบราห์มากุมารี หรือไม่ว่าลูกจะพูดว่าบราห์มากุมารหรือกุมารีหรือชีวากุมารหรือชีวากุมารีหรือว่าลูกเป็นของทั้งสอง ลูกก็ถูกผูกมัดไว้แล้ว ลูกก็มีมงกุฎแห่งความรับผิดชอบ ลูกมีมงกุฎนั้นแล้วใช่ไหม? พันดาวาส พุดสี! ลูกแต่ละคนมีมงกุฎแห่งความรับผิดชอบหรือไม่? ไม่รู้สึกหนักเลยใช่ไหม? มันเบาใช่ไหม? มันเป็นแสง แสงนั้นเบามาก (ไร้น้ำหนัก) จงให้ความใส่ใจกับความสำคัญของเวลา เวลาจะไม่ถามก่อนที่มันจะมาถึง แม้กระทั่งในเวลานี้ ลูกบางคนก็พูดหรือคิดว่าพวกเขาจำเป็นต้องมีเบาะแสเล็กน้อยว่าพวกเขาควรรู้ว่าพวกเขามีเวลา 20 ปีหรือ 10 ปี อย่างไรก็ตาม บัพตาดากล่าวว่า อย่าว่าแต่เวลาของการทำลายล้างครั้งสุดท้ายเลย ลูกรู้เกี่ยวกับการทำลายล้างร่างกายของลูกเองหรือไม่? มีใครในพวกลูกจะรู้ไหมว่าลูกจะออกจากร่างของลูกในวันนั้นหรือวันนี้? ลูกรู้หรือไม่? ทุกวันนี้ได้มีการออฟเพอร์ไบก์ให้กับบราห์มินจำนวนมากที่จากไป ไม่มีสิ่งใดรับประกันได้ ดังนั้น จงรู้ถึงความสำคัญของเวลา ยุคเล็กๆนี้เป็นช่วงเวลาสั้นๆ แต่เป็นยุคแห่งการบรรลุผลที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เพราะพ่อผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดได้มาที่นี้ในยุคเล็กๆนี้ ท่านไม่มาในยุคอื่นที่ยาวกว่า ในยุคเล็กๆนี้เองที่ลูกมีเวลาหวานเมลิ็ดเพื่อให้ได้มาซึ่งการบรรลุผลของทั้งวงจร แม้ว่าลูกจะได้มาซึ่งอาณาจักรของโลก หรือลูกจะกลายเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา นี่คือเวลาที่จะหวานเมลิ็ดสำหรับทั้งวงจร และเป็นเวลาที่จะได้รับผลเป็นสองเท่า ท่านจะรับผลแห่งความเลื่อมใสศรัทธาของลูกในเวลานี้ และลูกยังได้รับผลที่มองเห็นได้ในทันทีในเวลานี้ด้วย ลูกทำบางสิ่ง ลูกก็จะได้รับผลที่มองเห็นได้ในทางปฏิบัติในทันที และลูกยังสร้างผลนั้นไว้สำหรับอนาคตอีกด้วย ตลอดทั้งวงจรมียุคอื่นใดเช่นนี้อีกหรือไม่? ในเวลานี้เองที่พ่อให้ของขวัญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแก่ลูกบนฝ่ามือของพวกเขา ลูกจำของขวัญของลูกได้ไหม? โชคของอาณาจักรในสวรรค์ บาบามีมอบของขวัญแห่งสวรรค์ของโลกใหม่ให้ลูกทุกคนบนฝ่ามือของลูก ไม่มีใครให้ของขวัญอันยิ่งใหญ่เช่นนี้ได้ และไม่สามารถให้ได้ในเวลาอื่นใด ลูกได้รับในเวลานี้ ลูกกลายเป็นนายผู้ทรงอำนาจในเวลานี้ ในยุคอื่นลูกไม่ได้รับสถานภาพของการเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ดังนั้น จงจดจ่ออยู่กับการรักษาความเคารพตนเอง และรู้ถึงความสำคัญของเวลา ตนเอง (สวายัม) และเวลา (สเม) นั่นคือ ความเคารพตนเองและความสำคัญของเวลา อย่าได้ประมาทและไม่ระมัดระวัง เจ็ดสิบปีผ่านไปแล้ว หากลูกประมาทและไม่ระมัดระวังในตอนนี การบรรลุผลของลูกจะลดลงอย่างมาก ยิ่งลูกก้าวหน้ามากเท่าใด ความประมาทและไม่ระมัดระวังก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น “ฉันดีมาก ฉันเก่งมาก ฉันก้าวหน้าไปได้ด้วยดี ฉันจะไปถึงที่นั่น คอยดูสิ ฉันจะไม่ถูกทิ้งไว้ข้างหลัง มันจะเกิดขึ้น” นี่คือการประมาทไม่ระมัดระวังและความเกียจคร้านอันสูงส่ง ความประมาทและความเกียจคร้าน คำว่า 'บางครั้ง' (kab) บ่งบอกถึงความเกียจคร้าน และคำว่า 'เดี๋ยวนี้' (ab) บ่งบอกถึงการให้ทานในทันทีที่นำมาซึ่งบุญอันยิ่งใหญ่

ตอนนี้ วันนี้เป็นรอบแรกใช่หรือไม่? ดังนั้น บัพตาดาจึงถึงความสนใจของลูกมายังสิ่งนี้ ฤดูกาลนี้ ลูกต้องไม่ลงมาจากความเคารพตนเอง และลูกต้องไม่ลืมความสำคัญของเวลา ต้นตัว ฉลาด และระมัดระวัง ลูกเป็นที่รักใช่หรือไม่? ไม่มีใครทนเห็นความอ่อนแอหรือข้อบกพร่องเล็กๆน้อยๆในคนที่เรารักได้ ลูกได้รับการบอกว่าบัพตาดามีความรักอย่างลึกซึ้งแม้กระทั่งลูกคนสุดท้าย เพราะคนนั้นคือลูกของบาบา ดังนั้น ตอนนี้ ในฤดูกาลนี้ (รอบนี้) ถึงแม้จะเป็นฤดูกาลของชาวอินเดีย แต่ดับเบิลฟลอเรนเนอร์ก็ไม่น้อยเลย บัพตาดาได้เห็นว่ามีรอบไหนที่ไม่มีดับเบิลฟลอเรนเนอร์ นี่คือการมหัศจรรย์ของพวกเขา ตอนนี้ ดับเบิลฟลอเรนเนอร์ ยกมือขึ้น! ดูสิว่ามีมากมายเพียงใด รอบพิเศษของลูกผ่านไปแล้ว แต่ดูสิว่ายังมีลูกมากมายแค่ไหน ขอแสดงความยินดี ยินดีต้อนรับ ขอแสดงความยินดีมากมาย

แล้วตอนนี้ลูกได้ยินสิ่งที่ลูกต้องทำแล้วหรือยัง? ลูกได้รับมอบหมายให้ทำการบ้านเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องทำในช่วงฤดูกาลนี้ จงตระหนักไว้ในตนเอง จงตระหนักไว้ในตนเองเท่านั้น ไม่ใช่ผู้อื่น และกลายเป็นทองคำที่แท้จริง เพราะบัพตาดาเชื่อว่าผู้ที่พูด

คำว่า "บาบาของฉัน" จะได้กลับไปกับพ่อ พวกเขาจะไม่ไปเป็นส่วนหนึ่งของชบวน ลูกจะได้กลับไปกับบัปเตดา จับมือของ ศรีมัท แล้วลูกจะได้เข้าสู่อาณาจักรแรกกับพ่อบราห์มา มีความสุขในบ้านใหม่ แม้ว่าอายุเพียงเดือนเดียวก็ตาม ก็กล่าวว่ามีอายุหนึ่งเดือน ลูกต้องไปสูบ้านใหม่ โลกใหม่ วิถีใหม่ ประเพณีและระบบใหม่ เมื่อลูกเข้าสู่อาณาจักรใหม่กับพ่อบราห์มา ลูกทุกคนกล่าวว่าลูกรักพ่อบราห์มามาก แล้วสิ่งที่บ่งบอกของความรักคืออะไร? คือการได้อยู่กับท่าน การได้กลับบ้านกับท่าน และการได้ลงมากับท่าน นี่คือข้อพิสูจน์ของความรัก ลูกชอบสิ่งนี้ไหม? ลูกชอบอยู่กับท่าน กลับไปกับท่าน และลงมากับท่านไหม? ลูกจะไม่ทิ้งสิ่งที่ลูกชอบไปใช่ไหม? ดังนั้น ความรับผิดชอบของพ่อของความรักที่มีต่อลูกทุกคนคือให้ลูกๆกลับบ้านกับท่าน และไม่ตามท่านไปในภายหลัง หากยังมีสิ่งใดหลงเหลืออยู่ ลูกจะต้องหยุดลงสำหรับการลงโทษของดรามาราช ในกรณีนั้น ลูกจะไม่ได้จับมือท่าน ลูกจะตามท่านไปในภายหลัง ในสิ่งไหนที่มีความสุขกว่ากัน? คือการได้อยู่กับท่านใช่หรือไม่? แล้วลูกได้ให้คำมั่นสัญญาอย่างมั่นคงแล้วหรือยัง? คำมั่นสัญญาของลูกที่จะกลับไปกับท่านนั้นมั่นคง หรือลูกจะตามไปที่หลัง? ดูสิ! ลูกยกมือขึ้นได้ดีมาก บัปเตดาดีใจที่ได้เห็นมือที่ยกขึ้น แต่ลูกต้องยกมือของศรีมัทขึ้นมา ชีพบาบาไม่มีมือ และบราห์มาบาบา ดวงวิญญาณก็ไม่มีมือ ลูกก็จะมีมือทางร่างกายเหล่านั้นเช่นกัน ลูกต้องจับมือของศรีมัทและกลับไปด้วยกัน ลูกจะกลับไปด้วยกันใช่ไหม? อย่างน้อยก็พยักหน้า! อัจชะ ลูกกำลังโบกมืออยู่ ความปรารถนาของบัปเตดาคือ ไม่ควรทิ้งลูกไว้ข้างหลังแม้แต่คนเดียว ให้ทุกคนกลับบ้านด้วยกัน ลูกต้องอยู่อย่างพร้อมเสมอ อัจชะ

ตอนนี้ บัปเตดาจะคอยดูทะเบียนประวัติของลูกทุกคนในทุกหนแห่งอยู่เรื่อยๆ ลูกได้ให้สัญญา (vayda) และได้ทำตามสัญญา ซึ่งหมายความว่าลูกได้รับคุณประโยชน์ (fayda) อย่างเพียงพอให้สัญญา แต่จงได้รับคุณประโยชน์จากสัญญานั้นด้วย อัจชะ เวลานี้ ลูกจะมีความคิดที่มุ่งมั่นใช่หรือไม่? จงมุ่งมั่นในสภาพของความคิดที่มุ่งมั่นนี้ว่า "ฉันต้องทำสิ่งนี้ ฉันต้องกลับไป ฉันต้องกลับไปด้วยกัน" เวลานี้ จงมีความคิดที่มุ่งมั่นนี้ภายในตัวลูก จงมุ่งมั่นในสภาพนั้น อย่าพูดว่า "ฉันจะทำ... ฉันจะทำ..." จงพูดว่า "ฉันต้องทำ" อัจชะ

ถึงลูกๆทุกคนที่เป็นผู้รับใช้สองเท่าในทุกหนแห่ง ถึงเพชรพลอยบนหน้าผากของบัปเตดาในทุกหนแห่ง ผู้ซึ่งนั่งอยู่บนที่นั่งของความเคารพตนเองอย่างมั่นคงอยู่เสมอ ถึงลูกทุกคนในทุกหนแห่งที่รู้ถึงความสำคัญของเวลาและด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นลูกที่มีค่าที่ให้ข้อพิสูจน์ของความพยายามอย่างแรงกล้า ถึงลูกๆที่เป็นแสงและเบาสบายดุจเทวดานางฟ้าที่โอบยบด้วยปีกของความจริงใจและความกระตือรือร้นอยู่เสมอและทำให้ผู้อื่นโอบยบ รัก ระลึกถึงและนมัสตจากบัปเตดา

ถึงเหล่าดาดี: ทุกคนกำลังก้าวหน้าไปและให้ความร่วมมือของพวกเขา บัปเตดารู้สึกยินดีที่ลูกแต่ละคนได้ให้นิ้วมือแห่งความร่วมมือของคุณสมบัติพิเศษของตน (ถึงดาดีจ้) ทุกคนรู้สึกดีใจที่ได้เห็นเพชรพลอยดั้งเดิม ตั้งแต่แรกเริ่ม ลูกได้ให้กระดุกสำหรับงานรับใช้ ลูกได้รับใช้ด้วยกระดุกของลูก ดีมาก ดูสิ ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นก็ตาม จงมองสิ่งหนึ่งไว้: ไม่ว่าอยู่บนเตียงหรือที่ไหนก็ตาม ลูกไม่ได้ลืมพ่อ พ่อได้หลอมรวมอยู่ในหัวใจของลูก เป็นเช่นนั้นใช่ไหม? ดูสิ เธอยิ้มอย่างสวยงามมาก ใช่แล้ว ลูกอายุมากแล้ว และลูกต้องการที่จะกล่าวคำว่า "ตา ตา" แก่ดินแดนแห่งดรามาราช ลูกไม่ต้องการสัมผัสกับการถูกลงโทษ แม้แต่ดรามาราชก็ต้องก้มลง ท่านจะต้องต้อนรับลูก ลูกจะกล่าว "ตา ตา" และดังนั้นลูกกำลังชำระสะสางบัญชีเล็กๆ น้อยๆของลูกที่นี้ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ไม่มีความทุกข์ใดๆ แม้ว่าจะมีความเจ็บป่วย แต่ก็ไม่มีร่องรอยของความทุกข์ (พูดกับดาดี นิรมาล ซานตา) ลูกคนนี้อยู่อย่างมาก ให้ดริชตีกับทุกคน! อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นนักธุรกิจที่แท้จริง และอยู่อย่างเป็นอิสระจากความฉลาดภายนอก และด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่ชื่นชอบของพ่อ

บัปเตดาไม่ชอบความฉลาดทางโลกภายนอก กล่าวกันว่าพระเจ้าเป็นของผู้ที่ไร้เดียงสา พระเจ้าผู้ที่ชาญฉลาดและมีปัญญา (จาตุร ชูจัน) รักเพียงลูกที่ไร้เดียงสาเท่านั้น ในพจนานุกรมของพระเจ้า ลูกๆที่ไร้เดียงสาเหล่านี้คือบุคคลสำคัญพิเศษ (VIPs) ผู้ที่โลกไม่สังเกตเห็นคือผู้ที่ทำข้อตกลงกับพ่อและกลายเป็นดวงดาวในดวงตาของพระเจ้า มีเพียงลูกๆที่ไร้เดียงสาเหล่านี้ที่พูดจากหัวใจว่า "บาบาของฉัน!" ด้วยคำเดียวนี้ในหนึ่งวินาที ลูกจะกลายเป็นนักธุรกิจที่แท้จริงที่ทำข้อตกลงกับสมบัติที่มีค่ามากมายนับไม่ถ้วน

คติพจน์: เพื่อให้ได้รับความรักของทุกคน จงพูดด้วยถ้อยคำที่อ่อนหวานเสมอ

***** โอม ขานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เพื่อที่จะเป็นโยคีที่ง่ายดาย จงมีประสบการณ์ในความรักของพระเจ้า

สำหรับผู้ที่ยึดอยู่กับการจดจำระลึกถึงพ่ออยู่เสมอ กล่าวคือ สำหรับผู้ที่หลอมรวมกับท่าน พ่อจะหลอมรวมในดวงตาของพวกเขาและในทุกถ้อยคำที่พูดออกมาจากปากของพวกเขา แทนที่จะถูกมองว่าเป็นเพียงร่างกาย พวกเขาจะถูกมองว่าเป็นผู้ทรงอำนาจ (ผู้มีพลังทั้งหมด) เช่นเดียวกับในช่วงเริ่มต้นของการก่อตั้ง ศรีฤษณะปรากฏให้เห็นในรูปของบราห์มาเสมอ ในทำนองเดียวกัน ผู้ทรงพลังอำนาจจะปรากฏให้เห็นโดยผ่านลูก

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 ของวันสมาธิโลก ซึ่งพี่น้องชายหญิงทาปาสวีราชาโยคีทุกคนจะทำสมาธิร่วมกันตั้งแต่เวลา 18.30 - 19.30 น. ในช่วงเวลาของโยคะ จงอยู่อย่างมั่นคงในความเคารพตนเองในฐานะบรรพบุรุษ นั่งตรงรากของต้นกล้วย และให้ท่านโยคะอันทรงพลัง หล่อเลี้ยงราชวงศ์ของลูกด้วยความศักดิ์สิทธิ์สูงสุด